



## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi  
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ  
Theologiæ summa continetur**

**Petrus <Lombardus>**

**Mogvntiæ, 1632**

Quare totam humanam naturam accepit, & quid nomine naturæ  
intelligitur. A

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38829**

crucifixam & sepultam catholici tractatores docuerunt: sed tantummodo filium. nec eandem trinitatem in specie columbae descendisse super Iesum, sed tantum Sp. S. nec dixisse eandem de celo. Tu es filius meus: sed tantum patris vocem fuisse *Marc. 1.6*  
ad filium factam, quanuis pater & filius, & spiritus sanctus sicut inseparabiles sunt, ita & inseparabiliter operentur. Hęc & mea fides est, quoniam quidem hęc est catholica fides. Licet ergo solus filius carnem assumpserit, ipsam tamen incarnationem cum patre & spiritu sancto operatus est.

QVARE TOTAM HVMANAM NATVRAM accepit, Et Quid nomine humanitatis vel humana natura intelligendum sit.

## DISTINCT. II. A

ET quia in homine tota humana natura vitio corrupta erat, totam assumpfit, id est, animam & carnem, ut totam curaret & sanctificaret. Quod autem humanae naturae siue humanitatis vocabulum *Hier. ad Da.*  
*lo anima & caro intelligi debeant, aperte docet papā in ex-*  
*Hieronymus in expositione catholicę fidei, dicēs, planatione*  
*Sic confitemur in Christo unam filii esse personā, symbolo*  
*vt dicamus duas perfectas & integras esse substā-*<sup>170.4.</sup>  
*tias i. deitatis & humanitatis, quæ ex anima con-*  
*tinetur & corpore. Ecce aperte ostendit humanita-*  
*tis nomine animam & corpus intelligi: quę duo as-*  
*sumpsisse Dei filius intelligitur, vbi hominem siue*  
*humanitatē vel humanam naturam accepisse legi-*  
*tur. Errant ergo qui nomine humanitatis nō sub-*  
*stantiam, sed proprietatem quādam à qua homo*  
*nominatur, significari contēdunt, vbi cūq; huma-*<sup>Lib 3. de Or-</sup>  
*nitas Christi memoratur. Ait n. Ioannes Damasc.* *ibid. fide, c.*  
*Sciendum quidem est, quod deitatis & humani-*<sup>4. ad princ.</sup>  
*tatis nomen substantiarum, scilicet, naturarum:*  
*est representativum. Natura enim nō sic accipitur*  
*in Chri-*

in Christo, ut cum dicitur una natura esse omnium hominum: & evidenter idem Ioannes ostendit differentiam rationem dicti assignans, cum natura humana in Christo nominatur, & cum una dicitur

*Idem Dam.*

*c. 3. eiusdem*

*l. 3. ad medi-*

*um.*

natura omnium hominum. Ait enim, Cum unam hominum naturam dicimus, sciendum est quod non considerantes ad animae & corporis rationem hoc dicimus. Impossibile non est unam naturam dicere domini corpus & animam, ad inuicem comparata. Sed quia plurimae personae hominum sunt, omnes autem eandem suscipiunt rationem naturae (omnes nam ex anima & corpore compositi sunt, & omnes naturam animae participant, & substantiam corporis possident) communem speciem, plurimarum & differentium personarum, unam naturam dicimus, uniuscuiusque scilicet personae duas naturas habentes, & in duabus perfecte naturis, animae scilicet, & corporis existentes. In domino autem Iesu Christo non est communem speciem accipere: neque non factus est, nec est, nec aliquando fiet alii. Sed Christus ex deitate & humanitate est, in deitateque & humanitate Deus factus est, id est homo perfectus. Totam ergo hominis naturam, i.e. animam & carnem, & horum proprietates sive accidentia assumpsit Deus, non carnem sine anima, nec animam sine ratione, ut heretici voluerunt: sed & carnem, & animam cum sensibus suis. Vnde Ioannes Damascenius ait. Omnia que in na-

*Dam. l. 3. de*

*orthodoxia*

*c. 6.*

tura nostra platauit Deus, verbum assumpsit, scilicet corpus, & animam intellectualem, & horum idiomata. Totus enim totum assumpsit me, ut totum mihi salutem gratificaret. Quod enim inassumptibile est, incurabile est.

*Dei vnione verbi & carnis mediante anima.*

B

Assumpsit ergo Dei filius carnem & animam, sed carnem mediante anima: unum est carni per medium intellectum verbum Dei. Tantum subtilitatis atque simplicitatis est diuina essentia, ut corpori